

[Samuelson.]

Jeg mener at vide, at man paa Færøerne venter paa dets Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Justitsministeren af Pürschel m. fl. angaaende den Virksomhed, der af den danske Afdeling af det internationale Kommunistparti udfoldes for at skaffe Rekrutter til Folkefronten i Spanien.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 2778).

Ordføreren for Forespørgerne (Pürschel): Naar vi har stillet den Forespørgsel, hvis Ordlyd Formanden lige har oplæst, og som jeg ikke skal trætte med at gentage, er det sket, dels fordi vi mener, at den Virksomhed, som den danske Kommunistfilial udfolder i denne Henseende, er egnet til at vække Mistillid til Danmarks korrekte Holdning over for den ulykkelige spanske Borgerkrig — en Mistillid, som maaske nok kunde søge og finde Styrke i visse tidligere Begivenheder —, dels fordi vi mener, at den i særlig Grad er betænkelig derved, at det, der finder Sted, formentlig ikke blot er en Hjælp til frivillige til at drage til Spanien og kæmpe for deres Overbevisning, men en Hvervning, der finder Sted her i Landet. Det, der har særlig Interesse i denne Forbindelse, er, om Ministeren er i Stand til at oplyse, om det er lykkedes at skaffe Bevis for, at Hvervning finder Sted, og i bekræftende Fald, hvad der er gjort fra Myndighedernes Side for at forhindre denne ulovlige Trafik — at det er det, der sker, kan der vist ikke være nogen fornuftig Tvivl om.

Der har i Pressen, navnlig „Berlingske Tidende“ og „B. T.“, været offentliggjort Meddelelser om disse Forhold. Tidligere saa man en fra Udlandet stammende Meddelelse om, at engelske Flyvere, der havde været engageret paa Folkefrontens Side i Spanien, var vendt hjem, efter at de var blevet narret for de Penge, man havde lovet dem, og det tydede jo paa, at det ikke var lutter Idealisme, der havde bevæget dem til at deltage i Kampen, og dette stemmer med de Udtalelser, der er fremsat af den engelske Udenrigsminister Eden under den Debat,

der fandt Sted i det engelske Parlament om disse Spørgsmaal. Han gjorde der Rede for de Omstændigheder, der havde ført den engelske Regering til at henlede Opmærksomheden paa den Kendsgerning, at Loven om Hvervning til fremmed Krigstjeneste var anvendelig med Hensyn til den spanske Borgerkrig. Han understregede i sin Redegørelse, at han med Forsæt talte om Hvervning og ikke om Indtegning af frivillige, nævnte, at Agenter særlig søgte Flyvere, og at der var blevet tilbudt disse 40 Pund Sterling om Ugen og 500 Pund Sterling for hver nedskudt fjendtlig Flyvemaskine, og sagde saa — dette er taget efter „Times“s Referat, der formentlig paa dette Punkt er steno-grafisk —:

„Der er her ikke Tale om, at en eller anden gaar til Spanien for at kæmpe for en politisk Overbevisning. Her er Spørgsmaal om Hvervning og om at tilbyde Personer Penge for at rejse ned og deltage i Borgerkrigen.“

Han nævnte et Eksempel paa, at en syttenaars Dreng var hvervet og var rejst uden sin Mors Tilladelse, nævnte et andet Tilfælde, hvor en Mand i drukken Tilstand var hvervet, men var sprunget fra undervejs, og sluttede med at spørge, om noget Medlem af Huset, stillet over for disse Kendsgerninger, vilde mene, at det ikke var Regeringens Pligt at klare sig den retlige Stilling paa disse Omraader og derefter at gøre alt for at gøre Loven bekendt for Offentligheden, og saa tilføjede han, at han haabede, at andre Stater vilde følge det Eksempel, England gav.

Ganske tilsvarende Forhold har gjort, at der for nylig i den svenske Rigsdag har været rejst Spørgsmaal om Sveriges Stilling over for dette Spørgsmaal. Og det ligger jo nær at slutte, at den fra Moskva via Frankrig ledede Hvervning i alle Lande bruger samme Metoder. Det er jo et internationalt Parti, det drejer sig om, og enhver, der følger blot en lille Smule med, vil have Lejlighed til at bemærke, hvor ens Kommunisternes Fremgangsmaader er i alle Lande, hvorledes de dirigeres maalbevidst, maa man erkende, og for saa vidt dygtigt; fra Moskva, og hvorledes de parerer Ordre med en Disciplin, som ikke findes bedre i nogen Hær.

Det laa altsaa nær at formode, at de samme Metoder, som saaledes bevisligt er anvendt i Udlandet, ogsaa var bragt til Anvendelse her i Landet, og det fremgaar da ogsaa af Efterretninger, der har været fremme i Pressen, særlig i „Berlingske Tidende“ og „B. T.“, at det er noget saa-